

Елісео ДІЕГО (1920 — 1994)

Елісео Діего — один з найкращих кубинських поетів та прозаїків. 1980 р. отримав Національну літературну премію своєї країни. Як прозаїк написав книжки «Розваги» (1946), «Відомості про химеру» (1975). Автор поетичних збірок: «Темний відблиск» (1966), «Версії» (1970), «Дні твого життя» (1977), «Крізь моє люстерко» (1981), «Диво» (1982). Останні два роки свого життя прожив у Мексиці.

СЕСТРИ

МІНІАТЮРА

З іспанської переклала Маргарита ЖЕРДИНІВСЬКА

Казали, що вони живуть у печері.
(Таємна філософія)

Три старі трохи божевільні сестри мешкали в білому будиночку на краю села. В їхній світлиці вони мали довгий килим, який, власне кажучи, був не килимом, а мовби скелетом килима, тобто мав тільки основні волокнини. Акуратними срібними ножицями сестри іноді перетинали одну з ниток або додавали яку-небудь, червону чи білу, як коли їм заманеться. Сільський лікар, сеньйор Веранес, відвідував їх щоп'ятниці, випивав з ними чашечку кави та приписував які-небудь ліки. Коли котрась із сестер раптом підводилась і неквапом підходила до килима з ножицями, лікар ласкаво запитував:

— Що ви хочете зробити, моя старенька?

— Ет,— відповідала інша,— що вона може зробити? Просто оце якраз життя одного сердешного єпископа з Валенсії кінчилося...

Бо три старі божевільні сестри вважали себе Парками, в чиїх руках було життя людей. А лікар Веранес тільки посміхався з такої наївності.

Але однієї п'ятниці старі сестри приймали його з особливою увагою. Кава була ще запашніша, ніж завжди, а на підголів'я крісла йому поклали гаптовану по-

душечку. Сестри здавалися заклопотанішими, ніж будь-коли, і не розмовляли так жваво, як завжди. О пів на сьому одна з них почала підводитися.

— Ох, не можу,— зітхнула вона й знову сіла. — Зроби це ти, Ано Маріє.

І старша із сестер, сумно дивлячись на оторопілого сеньйора Веранеса, тихенько підійшла до килима й акуратними ножицями перерізала грубу золотаву нитку. Голова Веранеса в ту ж мить упала на груди мертвою вагою.

Потім люди казали, що божевільні сестри отруїли каву, якою почастували лікаря.

Але вони переїхали до іншого села раніше, ніж їх почали підозрювати, й ніхто їх більше не бачив.

